

ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์ใหม่

“
ของประทานนั้นมีต่างๆ กัน แต่มีพระวิญญาณองค์เดียวกัน การปรนนิบัติมีต่างๆ กัน แต่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน
กิจกรรมมีต่างๆ กัน แต่มีพระเจ้าองค์เดียวกันเป็นต้นเหตุแห่งกิจกรรมทั้งหมดในทุกคน” (1 โครินธ์ 12:4-6)

นับตั้งแต่สมัยของมาลาคิเป็นต้นมา เป็นเวลาถึง **400** ปีที่ไม่มีเสียงของผู้เผยพระวจนะคนใดปรากฏขึ้นท่ามกลางประชากรของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้ ชาวอิสราเอลจึงถือว่าสารบบพระคัมภีร์ (คือหนังสือต่างๆ ที่ประกอบกันเป็นพันธสัญญาเดิม) ได้ปิดลงแล้ว

อย่างไรก็ตาม พระเจ้ามิได้ทรงนิ่งเงียบต่อไปอีกนานนัก เมื่อถึงเวลาอันเหมาะสม พระองค์ทรงส่งผู้เผยพระวจนะคนใหม่มา นั่นคือ ยอห์นผู้ให้บัพติศมา (มัทธิว **11:7-9**) นับแต่นั้นเป็นต้นมา ผู้เผยพระวจนะก็ปรากฏขึ้นอีกครั้ง โดยมีภารกิจสำคัญประการหนึ่งคือการเขียนพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่

บทบาทของผู้เผยพระวจนะชายและหญิงกลุ่มใหม่คืออะไร? พวกเขาเป็นใคร? และผู้เผยพระวจนะเท็จเกิดขึ้นเช่นเดียวกับในสมัยพันธสัญญาเดิมหรือไม่?

บทบาทของผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาใหม่

ผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาใหม่:

ผู้เผยพระวจนะที่ได้รับการพยากรณ์ถึง

เหล่าอัครทูตและผู้เผยพระวจนะ

ผู้เผยพระวจนะหญิง

เพื่อนร่วมงานของเปาโล

ผู้เผยพระวจนะเท็จ

บทบาทของผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาใหม่

แต่ผู้เผยพระวจนะนั้น พูดกับมนุษย์เพื่อให้เจริญขึ้น ให้มีการชูใจและการปลอบใจ” (1 โครินธ์ 14:3)

ในพันธสัญญาใหม่ การเผยพระวจนะถูกนำเสนอในฐานะของประทานจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งประทานลงอย่างมากมาย (โรม 12:6) ในคริสตจักรหนึ่งอาจมีผู้เผยพระวจนะจำนวนมากจนต้องผลัดเปลี่ยนกันพูด (1 โครินธ์ 14:29-31)

ผู้เผยพระวจนะเหล่านี้มีบทบาทอย่างไรบ้าง? (วิวรณ์ 19:10; 1:1; เอเฟซัส 4:11-12; 1 โครินธ์ 14:3; กิจการ 15:32)

พันธกิจหลักคือการนำผู้คนมาหา
พระเยซู

เพื่อเป็นพยานถึงพระ
เยซู

พวกเขาเปิดเผยเหตุการณ์ต่างๆ
ที่ครอบคลุมมาจนถึงปัจจุบัน

การประกาศถึงสิ่งที่จะ
เกิดขึ้นในอนาคต

เพื่อสร้างคริสตจักรที่เข้มแข็ง
และสามารถต้านทานการโจมตี
ของศัตรูได้

การเสริมสร้าง

เพื่อชี้ให้เห็นถึงความบาป เพื่อให้
ผู้คนกลับใจใหม่

การหนุนใจและตักเตือน

ยูดาและสิลาสถูกส่งไปยัง
คริสตจักรต่างๆ เพื่อจุดประสงค์นี้
โดยเฉพาะ

การหนุนใจและปลอบ
ประโลม

ผู้เผยพระวจนะใน
พันธสัญญาใหม่

พระเยซูผู้เผยพระวจนะที่ได้รับการพยากรณ์ถึง

“พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านจะโปรดให้ผู้เผยพระวจนะเช่นเดียวกับข้าพเจ้านี้เกิดขึ้นในหมู่พวกท่านจากพี่น้องของท่าน พวกท่านจงเชื่อฟังเขา”

(เฉลยธรรมบัญญัติ. 18:15)

ผู้คนในยุคสมัยของพระองค์ต่างถือว่าพระเยซูทรงเป็นผู้เผยพระวจนะ (มัทธิว 21:11; มาระโก 6:15; ลูคา 7:16; ยอห์น 6:14)

พระองค์ทรงเรียกขานพระองค์เองด้วยพระนามหรือตำแหน่งนี้ (มาระโก 6:4; ลูคา 13:33)

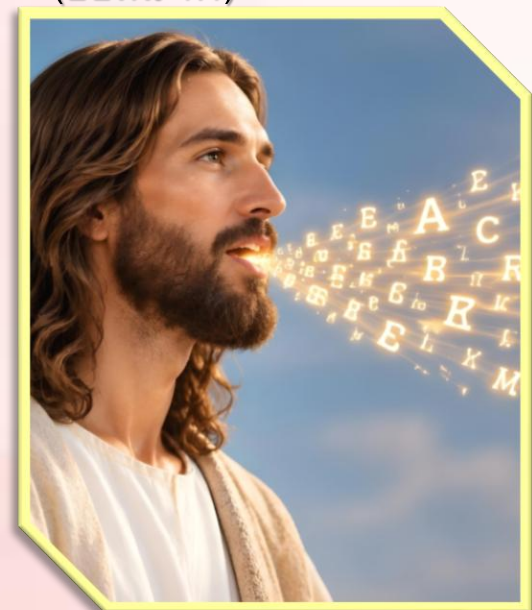
เปโตรระบุชัดเจนว่าพระเยซูทรงเป็นผู้เผยพระวจนะหรือพระเมสสิยาห์ที่โมเสสและผู้เผยพระวจนะท่านอื่นๆ ได้กล่าวถึงไว้ล่วงหน้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:15; กิจการ 3:18-26)

ทว่าพระเยซูมิได้ทรงอ่านบันทึกพระวจนะของพระเจ้า แต่พระองค์ทรงเป็น "พระวาตะ" นั้นเอง (ยอห์น 1:1)

พระองค์มิได้เป็นเพียง "แสงสว่างที่ส่องในที่มืด" ดังเช่นผู้เผยพระวจนะท่านอื่นๆ แต่พระองค์ทรงเป็น "ความสว่าง" นั้น (2 เปโตร 1:19; ยอห์น 1:9; 8:12)

พระราชกิจของพระองค์นั้นยิ่งใหญ่และเหนือกว่าภารกิจของผู้เผยพระวจนะทั้งปวง พระเยซูทรงเป็นเพียงผู้เดียวที่สามารถประทานชีวิตนิรันดร์แก่เราทุกคนได้ ด้วยพระชนม์ชีพ การสิ้นพระชนม์ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์

เหล่าอัครทูตและผู้เผยพระวจนะ

“ซึ่งในสมัยก่อนพระองค์ไม่โปรดให้มนุษย์รู้เหมือนอย่างในเวลานี้ที่ทรงเปิดเผยแก่บรรดาอัครทูตบริสุทธิ และบรรดาผู้เผยพระวจนะบริสุทธิโดยพระวิญญาณ” (เอเฟซัส 3:5)

อัครทูตและผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาใหม่มีลักษณะร่วมกันดังนี้:

พวกเขาเป็นผู้ที่
พระเจ้าทรงส่งมา
(ลูกา 11:49)

พวกเขาได้รับของประทาน
เพื่อนำคริสตจักร
(1 โครินธ์ 12:28-29;
เอเฟซัส 4:11-12)

พวกเขาเป็น
รากฐานของ
คริสตจักร
(เอเฟซัส 2:20)

พวกเขาได้รับการ
สำแดง
(เอเฟซัส 3:5)

พวกเขาชื่นชมยินดี
ในความยุติธรรม
(วิวรณ์ 18:20)

เมื่อมีการกล่าวถึงทั้งสองกลุ่มพร้อมกัน ตำแหน่งของอัครทูตจะมาก่อนผู้เผยพระวจนะ (ยกเว้นในพระธรรมลูกา 11:49) เปโตรเปรียบเทียบอัครทูตกับผู้เผยพระวจนะในสมัยโบราณ (2 เปโตร 3:2)

อัครทูตได้รับมอบหมายเป็นพิเศษจากพระเยซูคริสต์โดยตรงให้เป็นพยานถึงการฟื้นคืนพระชนม์ (กิจการ 10:40-41)

พระธรรมพันธสัญญาใหม่กล่าวถึงผู้เผยพระวจนะหลายท่าน โดยบางท่านมีการระบุชื่อไว้ ได้แก่ บารนาบัส (อัครทูต), ซีโมน, ลูเซียส, มานาเอน, ซาอูล (อัครทูต), ยูดาส, สilas และอากาบัส (กิจการ 11:27; 13:1; 15:32; 19:6-7; 21:10)

ผู้เผยพระวจนะหญิง

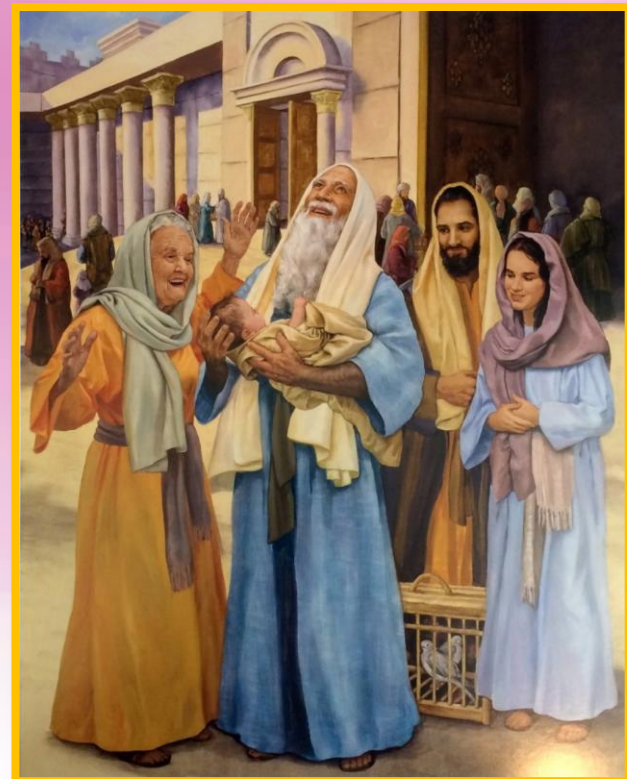
“ฟิลิปมีลูกสาวสี่คนที่ยังไม่ได้แต่งงานและเป็นผู้เผยพระวจนะ” (กจ. 21:9)

ผู้เผยพระวจนะหญิงเพียงคนเดียวที่ถูกระบุชื่อไว้ในพันธสัญญาใหม่คืออันนา ผู้ซึ่ง “กล่าวถึงพระกุมาร [พระเยซู] แก่ทุกคนที่เฝ้ารอคอยการไถ่กรุงเยรูซาเล็ม” (ลูคา 2:36-38)

บุตรสาวทั้งสี่คนของฟิลิปผู้ประกาศข่าวประเสริฐก็ได้รับของประทานแห่งการเผยพระวจนะเช่นกัน (กิจการ 21:8-9)

นอกจากนี้ การเผยพระวจนะยังถูกกล่าวถึงว่าเป็นของประทานที่มีได้ทั้งในผู้หญิงและผู้ชาย (1 โครินธ์ 11:4-5)

โยเอลได้เผยไว้ล่วงหน้าว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงกระทำการเพื่อให้บุตรชาย บุตรสาว คนชรา คนหนุ่มสาว ตลอดจนชนชาติชายและชาติหญิง ได้เผยพระวจนะ (โยเอล 2:28-29)

เพื่อนร่วมงานของเปาโล

“ทิโมธีลูกรัก คำกำชับนี้ ข้าพเจ้ามอบไว้กับท่านตามคำเผยพระวจนะซึ่งเล็งถึงท่าน เพื่อว่าข้อความเหล่านี้จะช่วยให้ท่านสู้รบได้ดี” (1ทธ. 1:18)

นอกจากเหล่าอัครทูต ผู้เผยพระวจนะชาย และผู้เผยพระวจนะหญิงแล้ว ยังมีการกล่าวถึงผู้ช่วยบางคนของเปาโล ซึ่งมีของประทานแห่งการเผยพระวจนะเช่นเดียวกับสิลาสและบาร์นาบัส ได้แก่:

ทิโมธี

- มีการเผยพระวจนะถึงการทรงเรียกท่านเข้าสู่พันธกิจ
- (1 ทิโมธี 1:18) ท่านเป็นผู้ร่วมเขียนจดหมายฝากฉบับต่างๆ ร่วมกับเปาโล ได้แก่ 2 โครินธ์ (2 โครินธ์ 1:1), ฟลิปปี้ (ฟลิปปี้ 1:1), โคโลสี (โคโลสี 1:1), 1 เรสะโลนิกา (1 เรสะโลนิกา 1:1), 2 เรสะโลนิกา (2 เรสะโลนิกา 1:1) และฟีเลโมน (ฟีเลโมน 1:1)

ทิตัส

- ท่านได้ปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะของการเผยพระวจนะหลายประการ เช่น การเสริมสร้าง (2 โครินธ์ 8:6), การหนุนใจ (ทิตัส 2:6, 9, 15) และการปลอบประโลมใจ
 - (2 โครินธ์ 7:13)

ผู้เผยพระวจนะเท็จ

“ท่านที่รักทั้งหลาย อย่าเชื่อทุกๆ วิญญาณ แต่จงพิสูจน์วิญญาณนั้นๆ ว่ามาจากพระเจ้าหรือไม่ เพราะว่า
มีผู้เผยพระวจนะเท็จจำนวนมากได้ออกมาในโลก” (1ยอห์น. 4:1)

พระเยซูทรงเตือนว่าจะมีผู้เผยพระวจนะเท็จเกิดขึ้น ซึ่งพระองค์ทรงเปรียบว่าเป็น "สุนัขป่าที่ดุร้าย" (มัทธิว 24:24; 7:15) ผู้เผยพระวจนะเท็จเหล่านี้เริ่มปรากฏตัวขึ้นตั้งแต่ในยุคคริสตจักรยุคแรกแล้ว (1 ยอห์น 4:1)

เปาโลได้เตือนบรรดาผู้ปกครองคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัสว่าจะมี "สุนัขป่าที่ดุร้าย" เกิดขึ้นในหมู่พวกเขา (กิจการ 20:29) และท่านยังได้เตือนชาวโครินธ์เกี่ยวกับการมีอยู่ของ "อัครทูตเท็จ" อีกด้วย (2 โครินธ์ 11:13)

การเผยพระวจนะที่แท้จริงนั้นสอดคล้องกับพระวจนะของพระเจ้า มุ่งชี้ไปที่พระคริสต์ และเสริมสร้างคริสตจักร ในขณะที่ผู้เผยพระวจนะเท็จมักนำเสนอหลักคำสอนที่ก่อให้เกิดความแตกแยกและมุ่งเน้นผลประโยชน์ส่วนตัว

เราในฐานะผู้เชื่อได้รับเรียกให้ตรวจสอบผู้เผยพระวจนะ และต้องมั่นใจว่าถ้อยคำทั้งหมดของพวกเขาสอดคล้องกับพระคัมภีร์และมีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง

หนทางเดียวที่เราจะป้องกันตนเองจากผู้เผยพระวจนะเท็จ (รวมถึงอำนาจชั่วร้ายที่บงการพวกเขาอยู่) ได้ คือการสวมใส่ยุทธภัณฑ์ที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้แก่เรา (เอเฟซัส 6:10-18)

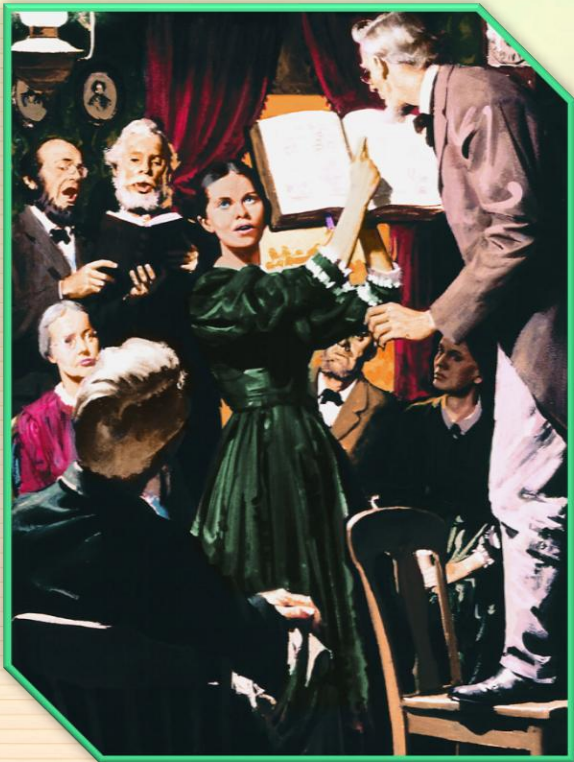
“เหล่าบรรพชน, ศาสดาพยากรณ์ และอัครสาวกต่างกล่าว
ถ้อยคำโดยได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวก
เขากล่าวอย่างชัดเจนว่าตนไม่ได้พูดด้วยอำนาจหรือนาม
ของตนเอง พวกเขาไม่ปรารถนาจะรับคำยกย่องสรรเสริญใดๆ
หรือให้ใครมองว่าตนเป็นต้นกำเนิดของสิ่งที่น่าภาคภูมิใจ
เหล่านั้น พวกเขาหวังแทนพระเกียรติของพระเจ้า ผู้ทรง
สมควรได้รับคำสรรเสริญทั้งปวง พวกเขาประกาศว่า
ความสามารถและข่าวสารที่พวกเขานำมานั้นได้รับมอบหมาย
มาในฐานะตัวแทนแห่งอำนาจของพระเจ้า โดยมีพระเจ้าทรง
เป็นแหล่งอำนาจและความเพียงพอสำหรับพวกเขา”

ภาคผนวก: หลักการสำคัญของพันธกิจของเอลเลน จี ไวท์

พันธกิจของเอลเลน จี. ไวท์ มีจุดเน้นพื้นฐานสองประการ ได้แก่ การนำผู้คนมาหาพระเยซู และการหันความสนใจของผู้คนไปที่พระคัมภีร์

แกนหลักประการที่หนึ่ง: พระเยซู

ภายหลังการประชุมใหญ่ในปี ค.ศ. 1888 เมื่อมีผู้สอบถามถึงหัวข้อที่มีการหารือกัน เธอได้ตอบว่า “ข้าพเจ้าได้นำเสนอเรื่องนี้แก่ท่านทั้งหลายมาตลอด 45 ปีที่ผ่านมา นั่นคือเรื่องราวเกี่ยวกับความงดงามอันหาที่เปรียบมิได้ของพระคริสต์” (**Sermons and Talks**, เล่ม 1, หน้า 116)

แกนหลักประการที่สอง: พระคัมภีร์

เอลเลนไม่เคยอ้างว่างานเขียนของเธอมีความสำคัญเหนือกว่าพระคัมภีร์ แต่เธอมักจะกำชับเสมอให้นางานเขียนเหล่านั้นมาตรวจสอบเทียบเคียงกับพระคัมภีร์ ในฐานะผู้ส่งข่าวขององค์พระผู้เป็นเจ้า เธอถือว่าตนเองเป็น “แสงสว่างที่น้อยกว่า” ซึ่งทำหน้าที่นำทางผู้คนไปสู่ “แสงสว่างที่ยิ่งใหญ่กว่า” อันได้แก่พระคัมภีร์ (**Selected Messages**, เล่ม 3, หน้า 29)

